

**1ο Διεθνές Συνέδριο στην Κλασική Ψυχανάλυση
26, 27, 28 Απριλίου 2013
Αθήνα
`Σεξουαλικότητα και Διαστροφές`**

**Τίτλος
Σκεπτόμενοι εκ νέου επί της Θεραπείας δια Αγάπης:
Η Σεξουαλικότητα από την Οπτική της Κλαϊνικής Θεώρησης**

**Περίληψη
Του Dr. Ricardo Stramer**

Η `θεραπεία δια Αγάπης`, ή η επίλυση της μεταβίβασης αποτελεί τον τελικό στόχο της ψυχαναλυτικής θεραπείας καθώς απελευθερώνει το εγώ από τη λογοκρισία του Υπερεγώ και επιτρέπει στην προσωπικότητα να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα, εσωτερική και εξωτερική. Η συνεισφορά των ανακαλύψεων της Μέλανι Κλάιν όσον αφορά την πρώιμη λειτουργία του μυαλού διευρύνουν τον τομέα της θεραπείας μεταβίβασης προτείνοντας ότι για να αντιμετωπιστούν και να επιλυθούν τα οιδιπόδεια ζητήματα, θα πρέπει να μετατραπεί η ασυνείδητη φαντασίωση σε συμβολική σκέψη. Συχνά, η προσωπικότητα δεν είναι ακόμα σε θέση να περάσει τις πύλες της Θήβας και ξεκινάει να κάνει τις ερωτήσεις στη Σφίγγα και παραμένει σε λειτουργία ως μερικό αντικείμενο κατά την παρανοειδή-σχιζοειδή θέση. Η πρόταση του Φρόιντ ότι η νεύρωση είναι αποτέλεσμα σύγκρουσης μεταξύ του υπερεγώ και του εγώ παραμένει η βάση για την κατανόηση της ψυχικής διαμάχης και της δημιουργίας συμπτωμάτων. Στην εργασία αυτή προτείνεται ότι σύμφωνα με το Φρόιντ στο τελευταίο του έργο, στο `Πέρα από την Αρχή της Ευχαρίστησης` και η συνέχεια της δουλειάς του από τη Μέλανι Κλάιν, η σεξουαλικότητα αποτελεί την έκφραση όχι μόνον του Ερωτα ή της ενόρμησης ζωής αλλά και του θανάτου ή της ενόρμησης θανάτου. Η σεξουαλικότητα, σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής και του θανάτου, εκφράζεται κατά τα προ-Οιδιποδικά στάδια ανάπτυξης, συχνά αποσχίζεται, όταν υπερσχύουν εχθρικές δυνάμεις, μέσω ενός τυραννικού υπερεγώ εμποδίζοντας την ανάπτυξη του ψυχικού οργάνου. Για να φτάσει η προσωπικότητα το επίπεδο της συναισθηματικής σύγκρουσης στη μεταβίβαση εξ Οιδιποδειακής τριαδικότητας, θα πρέπει να γίνει η διαπραγμάτευση ενός περάσματος από το μερικό στο ολικό αντικείμενο σεξουαλικότητας μέσα από την εξέλιξη της ψυχικής λειτουργίας από το παρανοειδές-σχιζοειδές στην καταθλιπτική θέση. Οι βασικές συνεισφορές που έκανε η Κλάιν, είναι οι ρόλοι που παίζουν οι μηχανισμοί διχασμού και προβλητικής ταύτισης και οι μανιακές άμυνες στην ανάπτυξη της σεξουαλικότητας από την ανώριμη στην ώριμη ψυχική λειτουργία. Επομένως, προτείνεται ότι εάν είναι να υπάρξει υγιής ανάπτυξη, και τότε η σεξουαλικότητα θα βιώνεται σύμφωνα με όσα προστάζει η ενόρμηση ζωής, περιλαμβάνοντας τη μεταμόρφωση του καθαρού ενστίκτου σε ψυχική συμβολική σκέψη, η βάση για την αγάπη. Η τελευταία εδραιώνει σχέσεις ολικού αντικειμένου με την ανάπτυξη της επιστημολογικής ορμής. Σε αντίθεση στη μη υγιή ανάπτυξη, η σεξουαλικότητα θα συμβάλλει κυρίως στο θάνατο, προλαμβάνοντας την επιστημολογική ενόρμηση, επιτιθεμένη, συνδέοντας και παρακάμπτοντας το ολικό αντικείμενο αγάπης για χάρη του ικανοποίησης μερικού αντικειμένου, όπως παρατηρείται σε εθιστικές μορφές λειτουργίας ή οριακές δομές χαρακτήρα. Η επίτευξη καταθλιπτικής ενοχής ως αποτέλεσμα της μεταμόρφωσης από ενοχή καταδίωξης συνοδεύει την συναισθηματική ωρίμανση στη διαδικασία αυτή. Θα παρουσιαστεί κλινικό υλικό που θα επεξηγεί τις απόψεις που θα παρουσιάζονται.